

ubetinget i sin Tid store Fragtfordel, som det forenede Dampskibsselskab tog ind af Esbjerg-Routen, kommer netop til Gode for de østlige Vinjer her, som ikke betale sig saa godt. Der er vist ikke mange af Aktionærerne i det forenede Dampskibsselskab, der sidde i Esbjerg. Jeg er ganske vist Tilhænger af, at Staten overtager Trafikken eller subventionerer det paagældende Selskab, saaledes at de kunne udføre Trafikken godt, men hører den op der med, saa kan det kun være til Fordel for Esbjerg. Thi Eksporten skal nok blive ved, saa overtage Esbjergrederne Eksporten, eller maaste Landmændene i Jylland med deres Ekspedition i Esbjerg By, og da bliver det en Indtægt for Esbjerg By, men saa længe det er et Selskab, der har Domicil i Kjøbenhavn, saa er det mere til Kjøbenhavns Kommunes Fordel end til Esbjerg Kommunes Fordel. Jeg skal ikke komme dybere ind paa de Argumenter, som det ærede Medlem har fremført, det er jo den Argumentation, der fra de Sider, hvor man er mod Tilsluttet, føres frem imod det Forslag, som den højtærede Minister har fremført paa Finansloven. Det er ikke første Gang, jeg har haft Lejlighed til her i Tinget at imødegaa disse Argumenter, men jeg skal kun erindre om, at siden Esbjerg blev selvstændig Kommune, er den Aar for Aar kommen til Rigsdagen og Regeringen og har anmodet om Hjælp. Den har fremsat i sine Andragender saa tydelig som muligt Grunden til, hvorfor den kom, og har jo nu faaet godkendt af Ministeriet, at de Arbejder, der skulle foretages, ere absolut nødvendige i Humanitetens Interesse, i de ubemidlede Interesse, af hygiejniske Grunde og i Kraft af de Fordringer, der fra alle Autoriteters Side stilles til Kommunen. Naar det er Tilfældet, at disse Arbejder maa og bør gøres, saa maa man kunne indse, at en Kommune bygges op udelukkende, som sagt, af Arbejdere og, som det ærede Medlem jo ofte har sagt os, en By, bygget op under Tryk af hele den vilde Spekulation, som kan finde Sted, hvor Udfigterne ere fremadskridende, og hvor Grundene ere paa ganske enkelte Hænder, en By, der har arbejdet sig smaat frem, med Øjste om at blive en nyttig Hjælper for den Havn, som Staten har anlagt der, en Hjælper til aarlig at forøge de Indtægter, som Staten har af Havnen — saa maa det indrømmes, at en saadan By trænger til Støtte. Og det maa vel erindres, at de 60,000 Kr. i Havnepenge, som betales af det forenede Dampskibsselskab og igen udgives til dem, er kun de 60,000 Kr. af de 120,000 Kr., men de andre 60,000 Kr. vindes jo ved det

Arbejde, som udfoldes i Byen til Fordel for Staten. Nu vel, saa beder jeg Demokratiet om at erindre, som jeg alt har sagt, at det er en By, som er grundet af dem, og dem, der høre dem til, det er deres moraliske Pligt at komme dem til Hjælp og støtte den i sin første Vorden, og det synes mig, at naar man rundt omkring kan ofre Millioner paa Stationsbygninger, ofre til Bevarelsen af vore historiske Mindeesmærker — hvad jeg finder ret — f. Eks. 800,000 Kr. til Ribe Domkirke ligesom til Viborg Domkirke, 100,000 Kr. til afbøde Søren Kjærs berømte Kasse oppe i Randers, saa bør man ogsaa være villig til at ofre for at bevare vor egen Tids historiske Minder, og siger jeg derfor til Demokratiet: Kunne vi forsvare ikke at ofre en saadan Ubetydelighed for at bevare til de seneste Slægter som et smukt Minde om vort Arbejde og vor Tids Udholdenhed under sorgelige og nedadgaende Tider ikke alene de Sten, der danne Havnen ud mod Vesterhavet, men ogsaa det Samfund, der er bygget op uden Hjælp af Konger og Tyrister, men kun ved den Kraft, der ibor vort danske arbejdende Samfund. Jeg haaber, at Finansudvalget inden tredje Behandling vel vil overveje, om der ikke er fuld Grund for os her til at støtte det Forslag, der er kommet fra Regeringen. Det maa være mig tilladt her at udtale over for Ministeren min Anerkendelse af, at han har forstaaet at se større paa Sagen og set, hvad der tiltrænges i denne Kommune, anerkendt den Trang, der er til Stede, og vist Vilje til at komme Kommunen i Møde paa en saadan Maade, som efter min Mening ansaar baade Regering, Rigsdag og Folk. Jeg haaber, at han skal faa Held og Lykke til at faa et smukt Resultat ud af det Arbejde, han har lagt i denne Sag.

Rosleff: Det er jo et utaknemligt Arbejde at tale om Svin, idet der jo er skænket dem saa megen Opmærksomhed i disse Dage, men Svinene have tillige draget et andet stort Spørgsmaal frem, og det er Konsulentspørgsmaalet i dets Helhed. Det har været med stor Interesse, at jeg har hørt paa disse Dages Forhandlinger angaaende Konsulentvirksomheden. Dette er ganske naturligt, efter som jeg er et nyt Medlem af Tinget og ikke gennem Bladene tidligere har kunnet faa udførlige Referater af, hvad der er sagt desangaaende. Naar der er draget saa stærkt til Felts mod Konsulentvirksomheden, som stet er, og naar man har draget den Rytte i Tvivl, de have gjort, tror jeg dog, at det kunde være rigtigt at dæmpe denne Dom en lille Smule. Jeg tror ikke, det er